

vilde fremlægge disse Blade for os. Saa kunde man se, hvad der egentlig stod i dem, og hvorledes det egentlig er at forstaa.

Jeg har nu givet Oplysninger om, hvorledes det er gaaet til i alle de Tilfælde, som der har været Tale om lige siden Grundlovens Givelse, og jeg har vist, at det deraf fremgaar, at det altid har været Praksis, at, naar en Dommer ikke selv har søgt om sin Afsked, gaar han af med fuld Gage som Pension. At dette ikke vil afholde det ærede Medlem fra at tage Spørgsmaalet op paa ny, baade ved denne og hvilken som helst anden Lejlighed, tvivler jeg ingenlunde om, og jeg skal meget gerne til enhver Tid være rede til at drøfte dette Spørgsmaal med det ærede Medlem. Det er jo altid interessant og udviklende at have en lille Disput med det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem mente, at der var noget selvmodsigende i, at en Mand som denne sidst omtalte Justitiarius fik sin Afsked uden at søge derom og dog fik en varm Anerkendelse fra allerhøjeste Sted, kan jeg ikke se nogen som helst Uoverensstemmelse deri. Fordi en Dommer er bleven saa gammel, at han ikke længer kan gøre Fyldest i sit Dommerembede, er der dog ingen Grund til at glemme hele den Virksomhed, som han gennem et langt Liv har udøvet, og som man har fundet Anledning til at anerkende og paaskønne.

N. J. Larsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Jeg skal som Vejledning for Opfattelsen af Begrebet „kort Bemærkning“ sige, at jeg betragter en kort Bemærkning som en saadan, der ikke strækker sig ud over 2 Minutter. Det ærede Medlem har Ordet.

N. J. Larsen: Den skal blive endnu kortere. Justitiarius Rottbøll søgte i 1871 sin Afsked, og fik en Pension paa 6,000 Kr. Den sidst afgaaede Højesteretsjustitiarius søgte ogsaa sin Afsked og fik 10,000 Kr. i Pension. Begges Lønningsforhold vare ganske ens. Nu siger den højtærede Minister, at jeg burde forelægge de Blade, jeg har læst. Det forekommer mig, at dette er en noget stiv Fordring. Jeg har jo for Resten sagt, at jeg ikke blot har læst det, jeg har omtalt, i Bladene, men at det ogsaa har været fremme i Finansudvalget under en Konference med den daværende Justitsminister.

Justitsministeren (Alberti): Jeg mener dog, at naar det ærede Medlem vil paastaa, at Forholdene ved Rottbølls og den senere Justitiarius' Afskedigelse have været ganske ens, idet de begge søgte deres Afsked, men fik forskellig Pension, saa skylder det ærede Medlem Beviset for, at den sidste Justitiarius søgte sin Afsked, særlig efter at jeg har oplyst, at der ingen Afskedsansøgning foreligger i Justitsministeriets Arkiv. Jeg har aldrig før hørt, at det var en streng Fordring, at man kræver Bevis for Paastanden.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds Ordet.

N. J. Larsen: Det har den højtærede Minister Ret i, men dette, at man skal møde under en Forhandling her i Tinget med en Bunke nogle Aar gamle Blade, synes dog at være for meget forlangt. Den sidst afgaaede Justitiarius har vitterlig meddelt, at han havde indgivet Ansøgning om Afsked. Jeg har sagt, at denne Fejltagelse fik man den gamle Mand til at rette — følgelig har den ærede Minister ikke kunnet finde Ansøgningen.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem ikke har sine Aviser med, har han ikke Loy til at fastholde som en given og ubestridelig Ting, at den sidste Justitiarius søgte sin Afsked. Det er noget, hvorfor det ærede Medlem skylder Beviset. Og naar det ærede Medlem ikke har sine Aviser ved Haanden, kan det ærede Medlem ikke blive ved med denne Bestemthed at fastholde sit Udsagn, saa maa det ærede Medlem opstille sin Paastand hypotetisk.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds Ordet.

N. J. Larsen: Jeg tillader mig at appellere til alle ærede Medlemmer, om det virkelig er Pligt, naar man tillader sig at omtale noget, om hvis Rigtighed man ikke kan tvivle, at man da skal dokumentere sin Udtalelse ved her at fremlægge en Bunke gamle Aviser.

Justitsministeren (Alberti): Man har den Pligt, naar man vil paastaa noget, der strider mod de officielle Aktstykker, da enten at bringe sit Bevismateriale, sine Aviser med sig eller ogsaa erkende, at